

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۲/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۱/۱۵

مطالعه تأثیر پیش استخراج قلیایی همی‌سلولزها بر ویژگی‌های خمیر کاغذ تهیه شده به روش سودا-آنتراکینون از ساقه برج

- ❖ هادی حسن جانزاده؛ کارشناس ارشد رشته علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران
- ❖ سحاب حجازی*: استادیار گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران
- ❖ لعیا جمالی‌راد؛ استادیار گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس

چکیده

در این مطالعه تأثیر پیش استخراج همی‌سلولزها بر ویژگی‌های خمیر کاغذ سودا - آنتراکینون تهیه شده از ساقه برج به‌منظور کاربری در تهیه فرآورده‌های با ارزش افزوده بالا بررسی شد. فرایند پیش‌عمل آوری با قلیای ۱۰ درصد، دمای ۵۰ درجه سلسیوس، و مدت زمان ۹۰ دقیقه انجام شد. در این شرایط، مقدار استخراج همی‌سلولزهای ۴۸/۱ درصد اندازه‌گیری شد. عملیات پخت سودا - آنتراکینون در شرایط مختلف و با ثابت درنظرگرفتن زمان و نسبت مابع پخت به ماده اولیه انجام شد. شرایط پخت بهینه به صورت قلیای فعال ۱۴ درصد، دمای ۱۶۰ درجه سلسیوس، و زمان ۴۵ دقیقه تعیین شد. مقایسه نمونه‌های پیش استخراج شده و شاهد نشان داد که به‌منظور رسیدن به یک عدد کاپا و بازده معین، نمونه‌های پیش استخراج شده به مقدار قلیا و زمان کمتری نیاز دارند. مقایسه خمیر کاغذهای تهیه شده نشان داد نمونه‌های پیش استخراج شده مقاومت کششی کمتری در مقایسه با نمونه‌های شاهد دارند، ولی این کاهش از لحاظ آماری معنی دار نیست. شاخص مقاومت به ترکیبگی نمونه‌های پیش‌تیمارشده در حد خمیرهای شاهد بود.

واژگان کلیدی: پالایشگاه زیستی، پیش استخراج قلیایی، خمیر کاغذ، ساقه برج، فرایند سودا، همی‌سلولزها.

مقدمه

کارخانه خمیرکاغذ پالایشگاهی زیستی شیمیایی / گرمایی شیمیایی است که از فناوری نهادینه شده‌ای برای جداسازی شیمیایی و تبدیل زیست‌توده لیگنوسلولزی به فرآوردهای نظیر خمیرکاغذ، مشتقات سلولزی، و محصولات جزئی دیگر استفاده می‌کند. اجزای بدون استفاده زیست‌توده شامل لیگنین و همی‌سلولزهای حل شده در حین فرایند خمیرکاغذسازی، در این پالایشگاه زیستی به حرارت و برق تبدیل می‌شوند [۱]. ارزش گرمایی همی‌سلولزها به طور چشمگیری پایین‌تر از لیگنین است؛ بنابراین، استخراج همی‌سلولزها قبل از فرایند خمیرکاغذسازی پتانسیل تولید فرآوردهایی با ارزش اقتصادی زیادتر را فراهم می‌کند [۱، ۲]. متدائل‌ترین روش‌های تجاری استخراج همی‌سلولزها پیش‌بخازنی برای آزادسازی اسیدهای طبیعی چوب (اتوهیدرولیز)، پیش‌استخراج با آب داغ، یا استخراج اسیدی با مقدار کمی از اسیدهای معدنی مانند اسید سولفوریک و اسید هیدروکلریدریک است. روش دیگری که امروزه بسیار به آن توجه شده، استخراج همی‌سلولزها با هیدروکسید سدیم یا به عبارت دیگر، پیش‌استخراج قلیایی است. پساب حاصل از مرحله پیش‌استخراج قلیایی را می‌توان به راحتی به سیستم بازیابی یک کارخانه خمیرکاغذسازی قلیایی وارد کرد و در مقایسه با پیش‌استخراج اسیدی، تطابق بسیار بیشتری با سیستم‌های غالب تهیه خمیر کاغذسازی جهانی، یعنی سیستم‌های قلیایی دارد.

در کل، تحقیقاتی درباره استخراج همی‌سلولزها قبل از فرایند خمیرکاغذسازی انجام شده است. لوپز و همکاران (۱۹۹۶) تحقیقی را بر روی پیش‌استخراج قلیایی همی‌سلولزها پیش از خمیرکاغذسازی سودا—آنتراکینون کاه جو انجام دادند. شرایط بهینه

پیش‌استخراج قلیایی همی‌سلولزها، ۱۳ درصد هیدروکسید سدیم، دمای ۶۰ درجه سلسیوس، و زمان ۲ ساعت تعیین شد. تحت این شرایط، ۵۷ درصد همی‌سلولزهای کاه جو بازیابی شد. ویژگی‌های مقاومتی خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون حاصل از کاه جو پیش‌استخراج شده با درجه روانی SR^{۱۴۰} در سطح خیلی خوبی ماند و تفاوت ناچیزی بین این خمیرکاغذ با خمیرکاغذ شاهد مشاهده شد [۳].

الدجانی و چرینر (۲۰۰۸) در تحقیقی به بررسی تیمار قلیایی ملايم پیش از خمیرکاغذسازی کرافت برای استخراج همی‌سلولزها برای استفاده به عنوان سوخت‌های زیستی بر روی خرد-چوب‌های صنوبر پرداختند. استخراج قلیایی در دمای بین ۹۰-۳۲ درجه سلسیوس، نسبت ۴ به ۱ مایع پخت به خرد-چوب و به مدت ۴ ساعت انجام شد. غلاظت قلیا برابر با ۱۶/۷، ۲۶/۷، و ۳۳/۳ درصد بود. میزان بازیابی همی‌سلولزها ۵۰-۴۰ کیلوگرم به‌ازای هر تن خرد-چوب تعیین شد. خمیرکاغذهای کرافت به دست آمده از خرد-چوب‌های پیش‌استخراج شده نسبت سلولز / همی‌سلولز کمی بالاتری را داشتند و کاهش کمی را در شاخص کشش (حدود ۱۰ درصد) نشان می‌دهند، اما مقدار واژده و درجه روشی آن‌ها بهبود می‌یابد [۴].

سرور جهان و همکاران (۲۰۰۹) اثر پیش‌استخراج با آب داغ بر میزان استخراج همی‌سلولزهای باگاس و خمیر کاغذسازی سودا-آنتراکینون باگاس‌های پیش‌استخراج شده را بررسی کردند. نتایج نشان داد پیش‌استخراج در دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۱ ساعت موجب تولید ۱۶ کیلوگرم همی‌سلولز از هر تن باگاس می‌شود. در حالی که بازده خمیرکاغذ باگاس پیش‌استخراج شده با فرایند سودا-آنتراکینون، ۴/۳ درصد کمتر از خمیرکاغذ باگاس استخراج نشده بود. خمیرکاغذ تولید شده از باگاس استخراج شده مقدار

در این پژوهش، با انجام پیشاستخراج قلیایی و خروج بخشی از همی‌سلولزها از ساقه برنج، به بررسی آثار این پیشاستخراج بر ویژگی‌های خمیرکاغذ سودا - آنتراکینون به منظور کسب داده‌های بنیادی برای تولید هم‌زمان خمیرکاغذ و مواد زیستی در یک پالایشگاه زیستی تلفیقی پرداخته شده است.

روش شناسی مادة اولیه

ساقه برنج موردنیاز از مزارع استان مازندران تهیه شد. نمونه‌های ساقه برای انجام آزمایش‌های پیشاستخراج و انجام عملیات پخت به قطعاتی به طول ۵ تا ۷ سانتی‌متر به کمک دستگاه برش تبدیل و برای رسیدن به رطوبت تعادل در محیط آزمایشگاه قرار داده شدند. نمونه‌ها پس از رسیدن به رطوبت تعادل برای جلوگیری از تبادل رطوبتی و تغییر میزان رطوبت داخل کیسه‌های پلی‌اتیلنی بسته‌بندی شدند.

پیشاستخراج قلیایی

آزمایش‌های پیشاستخراج قلیایی در حمام آب گرم انجام شد. عوامل متغیر شامل میزان مصرف قلیا (۱۰، ۱۲، ۱۸ درصد)، دما (۵۰، ۶۰، ۷۰ درجه سلسیوس)، و زمان (۶۰، ۷۰، ۹۰ دقیقه) بودند. برای تمام تیمارها نسبت مایع پخت به مادة اولیه ۴ به ۱، و وزن خشک مادة اولیه ۵۰ گرم در نظر گرفته شده است. بعد از انجام هر تیمار برای جمع آوری مایع استخراجی، ساقه برنج با ۶۰۰ میلی لیتر آب مقطر با دمای ۶۰ درجه سلسیوس شست و شو و این کار ۳ بار تکرار شد. برای جداسازی الیاف سلولزی، مایع شست و شو از غربال با مش ۲۰۰ عبور داده شد و سپس به منظور حذف قلیای باقی‌مانده، ساقه پیشاستخراج شده با آب بیشتری شسته شد و برای خمیرکاغذسازی به کار رفت. با افزودن اسید

نموده‌های کمتری دارد و مقاومت پارگی آن بیشتر و مقاومت کششی آن کمتر از خمیرکاغذ شاهد بود [۵]. ژانگ و همکاران (۲۰۱۱) در تحقیقی ویژگی‌های خمیر کاغذسازی قلیایی کاه گندم را، که همی‌سلولزهای آن با آب داغ پیشاستخراج شده بودند، بررسی کردند. فرایند پیشاستخراج با آب داغ در ماهای مختلف، زمان واکنش، و دیگر شرایط انجام شد. کاه‌های پیشاستخراج شده و شاهد با هیدروکسید سدیم - آنتراکینون در شرایط مشابه به خمیرکاغذ تبدیل شدند. سپس، پیشاستخراج بر روی ویژگی‌های خمیرکاغذ کاه بررسی شد. نتایج نشان داد بازده، عدد کاپا، و گرانروی خمیرکاغذ به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر فرایند پیشاستخراج همی‌سلولزها قرار گرفتند. میزان مصرف مواد شیمیایی کاه پیشاستخراج شده در فرایند خمیر کاغذسازی کمتر، و زمان پخت آن کوتاه‌تر است. همچنین، حداقل دمای خمیر کاغذسازی کاهش می‌یابد. این نتایج نشان می‌دهند پیشاستخراج با آب داغ قبل از تهیه خمیر کاغذسازی قلیایی قادر به کاهش بار پساب و نیاز به مواد شیمیایی برای فرایند خمیر کاغذسازی است که این امر می‌تواند منجر به صرفه‌جویی در مصرف انرژی و هزینه کارخانه شود [۶].

بر اساس آخرین آمار و ارقام سازمان خواربار جهانی (۲۰۱۰)، از نظر میزان تولید جهانی، برنج بعد از ذرت با میزان ۶۷۲ میلیون تن در مقام دوم قرار ۲/۲۸۸ دارد. در ایران نیز، تولید برنج بعد از گندم با ۲ میلیون تن در جایگاه دوم است. نسبت دانه برنج به ساقه برنج ۱/۴ است. به عبارت دیگر، به‌هزای هر کیلو گرم دانه، حدود ۱/۴ کیلو گرم ساقه برنج تولید می‌شود [۷]. به این ترتیب، میزان تولید سالانه ساقه برنج در سطح جهان در حدود ۹۳۸ میلیون تن، و در ایران ۳/۲۰۳ میلیون تن است. بنابراین، ساقه برنج یک مادة اولیه مهم مدنظر قرار می‌گیرد.

CA08F (Mitsubishi) بود که در ستون Omnifit با ابعاد $11/5 \times 15$ میلی متر (درجة حرارت ۶۵ درجه سلسیوس) قرار گرفته بود. فاز متحرک مشتمل بر شویش گرادیانی $0/7$ میلی لیتر بر دقیقه به صورت (الف) $0/3$ مولار با بافر بورات، (ب) $0/9$ مولار با بافر بورات بود. مشتق سازی بعدی در ستون با اضافه کردن محلول CU-bicinchoninat ($0/35$ میلی لیتر بر دقیقه) در درجه حرارت $10/5$ درجه سلسیوس انجام شد. شناسایی قندها با استفاده از شناساگر UV در طول موج 560 نانومتر انجام شد و تجزیه و تحلیل نتایج با نرم افزار Dionex Chromeleon ویرایش $6/8$ صورت گرفت.

خمیر کاغذسازی سودا - آنتراکینون از ساقه برنج شاهد و پیش استخراج شده

خمیر کاغذسازی سودا - آنتراکینون با شرایط ثابت درجه حرارت $16/0$ درجه سلسیوس، میزان آنتراکینون $0/1$ درصد، و نسبت مایع پخت به ساقه 4 به 1 انجام شد. عوامل متغیر پخت سودا - آنتراکینون برای ساقه شاهد شامل قلاییت در چهار سطح ($12, 14, 16, 18$ درصد) و برای ساقه پیش استخراج شده شامل پنج سطح ($8, 10, 12, 14, 16$ درصد) بوده و زمان برای هر دو نوع ساقه در سه سطح ($30, 45, 60$ دقیقه) تغییر یافته است. بعد از پایان هر پخت الیاف سلولزی و مایع پخت با مش 200 از هم جدا و الیاف برای ساخت کاغذ و انجام آزمون‌های موردنظر بعد از شست و شو جمع آوری شدند.

اندازه‌گیری ویژگی‌های خمیر کاغذ

بعد از اتمام پخت، محتویات سیلندر بر روی الک 200 مش ریخته شد و خمیر کاغذ ساقه برنج به خوبی با آب شست و شو داده شد و سپس با مخلوط کن آزمایشگاهی عمل جداسازی انجام شد. درصد بازده

سولفوریک، pH مایع استخراجی به 2 کاهش یافت و به مدت 24 ساعت در دمای 4 درجه سلسیوس نگهداری و بعد از تهشیش شدن، لیگنین با عمل سانتریفوژ جداسازی شد. برای تهشیش سازی همی‌سلولزها، پس از خروج لیگنین 4 برابر حجمی آتانول درصد به مایع استخراجی اضافه شد و بعد از 24 ساعت نگهداری در یخچال در درجه حرارت 4 درجه سلسیوس مجددأ عمل سانتریفوژ (2 دقیقه، 7500 rpm) صورت گرفت. محاسبه میزان بازیابی همی‌سلولزها طبق فرمول‌های زیر انجام شده است.

$$\text{درصد همی‌سلولز تهشیش شده} = \frac{\text{وزن همی‌سلولزها}}{\text{وزن خشک ساقه برنج}} \times 100$$

$$\text{درصد همی‌سلولزهای بازیابی شده} = \frac{\text{درصد همی‌سلولزهای بازیابی شده}}{\text{درصد همی‌سلولز ساقه برنج}} \times 100$$

اندازه‌گیری قندهای کلش برنج

برای تجزیه و تحلیل ترکیبات قندهای از روش هیدرولیز دو مرحله‌ای استفاده شد. در مرحله اول، 2 میلی لیتر اسید سولفوریک 72 درصد به 200 میلی گرم نمونه خشک اضافه شد و نمونه به مدت 1 ساعت در درجه حرارت 30 درجه سلسیوس در داخل حمام آبی هیدرولیز شد. بعد از 1 ساعت، واکنش با افزودن 6 میلی لیتر آب متوقف شد. در مرحله دوم، نمونه‌ها تحت فشار $1/2$ بار در اتوکلاو به مدت 40 دقیقه در درجه حرارت 120 درجه سلسیوس هیدرولیز شدند و سپس نمونه‌ها تا درجه حرارت اتاق خنک شدند و 1 میلی لیتر از مایع هیدرولیزی برای تجزیه و تحلیل با سیستم بورات به ویال نمونه منتقل شد. تجزیه و تحلیل کمی قندهای از دستگاه HPLC و روش کروماتوگرافی تبادل آنیونی بورات صورت گرفت. فاز ثابت مشتمل بر رزین تبادل آنیونی MCI Gel

یک طرفه انجام شد. گروه بندی میانگین های آثار مستقل و متقابل با آزمون چند امامه ای دانکن صورت گرفت. برای کلیه بررسی های آماری از نرم افزار SPSS استفاده شد.

خمیر شاهد و پیش استخراج شده براساس رابطه زیر محاسبه شد:

$$Y(\%) = \frac{OD_p}{OD_w} \times 100$$

نتایج ترکیبات قندی ساقه برنج

همان طور که در جدول ۱ آمده، گلوکز فراوان ترین قند شش کربن موجود در ساقه برنج بررسی شده بوده است. اساساً گلوکز هم در ساختار سلولز و هم در ساختار همی سلولز های مواد لیگنو سلولزی موجود است. سلولز، به عنوان یک پلیمر همگن، فقط از واحدهای گلوکز تشکیل شده است، ولی همی سلولزها به عنوان یک پلیمر ناهمگن علاوه بر واحدهای گلوکزی از واحدهای قندی دیگر ذکر شده در جدول ۱ نیز تشکیل شده اند. بنابراین، بخش عمده میزان گلوکز گزارش شده مربوط به سلولز، و بخش ناچیزی از آن مربوط به همی سلولز هاست. به علاوه، جدول ۱ نشان می دهد که زایلوز فراوان ترین قند پنج کربن موجود در ساقه برنج است. زایلوز اسکلت اصلی تشکیل دهنده همی سلولز زایلان است. میزان زایلوز معمدل ۲۱/۷۲ درصد به طور مطلق حد بسیار مطلوبی برای ساقه برنج محسوب می شود و نشان دهنده پتانسیل همی سلولزی خوب این ماده لیگنو سلولزی است.

(درصد) Y. درصد بازده خمیر کاغذ

OD_w: وزن خشک ساق I برنج (گرم)

OD_p: وزن خشک خمیر کاغذ (گرم)

عدد کاپای خمیر کاغذ هر پخت طبق استاندارد آئین نامه TAPPI ۸۵ om-۲۳۶ اندازه گیری شد.

دو نمونه خمیر شاهد و پیش استخراج شده طبق دستورالعمل TAPPI تا درجه روانی ۴۰ SR (۳۰۰ CSF) پالایش شدند. برای انجام آزمون های مقاومتی ابتدا کاغذهای دست ساز نمونه ها طبق دستورالعمل TAPPI به شماره ۰۱ Sp-۲۲۰ تهیه شد. شاخص مقاومت کششی، شاخص مقاومت به ترکیدگی برای هر دو نمونه شاهد و پیش استخراج شده به ترتیب مطابق استاندارد TAPPI ۹۲ cm-۴۰ T و TAPPI ۸۸ om-۲۲۰ اندازه گیری شده است.

تحلیل و بررسی نتایج

تحلیل و بررسی آثار مستقل و متقابل عوامل متغیر خمیر کاغذسازی با استفاده از آزمون فاکتوریل در قالب بلوك های کاملاً تصادفی و با روش تجزیه واریانس صورت گرفت. تحلیل نتایج مربوط به ویژگی های مقاومتی با روش تجزیه واریانس

جدول ۱. ترکیب قندهای ساده ساقه برنج

درصد (میانگین سه تکرار)	درصد (میانگین سه تکرار)	زلوکر	زایلوز	مانوز	گالاكتوز	آراینوز	رامنوز	سلوپیوز	نوع قند
۴۶/۶۵	۲۱/۷۲	۰/۲۱	۱/۰۵	۲/۹۸	۰/۱۳	۰/۶۴			

نشد و هر دو در یک گروه قرار می‌گیرند. مقایسه میانگین اثر مستقل میزان قلیا بر بازده بعد از غربال ساقه برنج شاهد نشان می‌دهد که بیشترین بازده بعد از غربال در قلیاییت ۱۸ درصد ($45/4$ درصد) و ۱۴ درصد ($45/5$ درصد) حاصل شده است که در یک گروه قرار گرفته‌اند. کمترین بازده مربوط به قلیاییت ۱۲ درصد ($41/9$ درصد) بوده است و قبل از آن قلیاییت ۱۶ درصد با میزان $42/3$ درصد قرار داشته که در دو گروه متفاوت قرار گرفته‌اند. در مورد ساقه برنج پیش‌استخراج شده مقایسه میانگین اثر مستقل زمان به روش دانکن نشان می‌دهد بیشترین بازده بعد از غربال ($43/6$ درصد) مربوط به زمان ۴۵ دقیقه است و در یک گروه قرار می‌گیرد و بازده بعد از غربال دو زمان ۳۰ دقیقه ($40/8$ درصد) و ۶۰ دقیقه ($40/6$ درصد) نیز در یک گروه قرار می‌گیرند. مقایسه میانگین‌های اثر مستقل میزان قلیا نشان می‌دهد میزان بازده بعد از غربال قلیاییت‌های ۶ و ۸ درصد به ترتیب $43/07$ و $43/3$ درصد در یک گروه، قلیاییت ۱۰ درصد ($41/092$) در یک گروه جداگانه، و قلیاییت‌های ۱۲ درصد ($39/32$)، ۱۶ درصد ($39/98$) درصد، و ۱۴ درصد ($40/6$ درصد) بدون تفاوت در یک گروه قرار می‌گیرند. شکل ۱ تأثیر دما در قلیاییت ۱۶ درصد بر بازده بعد از غربال خمیرکاغذ سودا – آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد و پیش‌استخراج شده را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، در کلیه زمان‌ها، بازده بعد از غربال خمیرکاغذ شاهد افزایش می‌یابد. در مورد خمیرکاغذ ساقه برنج افزایش می‌یابد. در افزایش زمان از ۳۰ به ۴۵ دقیقه بازده بعد از غربال افزایش، و سپس تا ۶۰ دقیقه کمی کاهش می‌یابد و معادل ۳۰ دقیقه می‌شود.

استخراج قلیایی و بازیابی بهینه همی‌سلولزها

خروج بخشی از همی‌سلولزها از ماده اولیه پیش از عملیات خمیرکاغذسازی می‌تواند ویژگی‌های خمیرکاغذ را به صورت منفی تحت تأثیر قرار دهد. به منظور کاهش حداقلی ویژگی‌های خمیرکاغذ با آزمایش‌های متعدد، تغییر عوامل دما، زمان، و قلیا، شرایط بهینه پیش‌استخراج تعیین شد. هدف این مطالعه خروج بخشی از همی‌سلولزها ($48/1$ درصد) بدون کاهش شدید بازده ساقه برنج با ملايم‌ترین شرایط پیش‌تیمار بود. بنابراین، دمای کم ۵۰ درجه سلسیوس، زمان ۹۰ دقیقه، و میزان مصرف قلیایی کم ۱۰ درصد به حصول هدف موردنظر منجر شده است.

اثر پیش‌استخراج قلیایی بر ویژگی‌های

خمیرکاغذسازی سودا – آنتراکینون

جدول ۲ اثر شرایط پخت را بر روی ویژگی‌های خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون در مورد ساقه برنج شاهد و پیش‌استخراج شده نشان می‌دهد و در جدول ۳، تجزیه واریانس عوامل متغیر مؤثر بر ویژگی‌های خمیرکاغذ سودا – آنتراکینون در مورد ساقه برنج شاهد و پیش‌استخراج شده ارائه شده است.

بازده

جدول ۳ نشان می‌دهد اثر مستقل و متقابل عوامل متغیر پخت در هر دو مورد ساقه برنج شاهد و پیش‌استخراج شده بر بازده بعد از غربال خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون در سطح ۹۹ درصد معنی‌دار بوده است. نتایج مربوط به مقایسه میانگین‌های اثر مستقل زمان به روش دانکن نشان داد که زمان ۶۰ دقیقه به بازده بعد از غربال بیشتری ($46/52$ درصد) در مورد ساقه برنج شاهد منجر شده است؛ در حالی که بین بازده بعد از غربال زمان‌های پخت ۳۰ دقیقه ($42/5$) و ۴۵ دقیقه ($42/9$ درصد) تفاوتی مشاهده

جدول ۲. شرایط پخت و ویژگی‌های خمیر کاغذ سودا-آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد و پیش استخراج شده

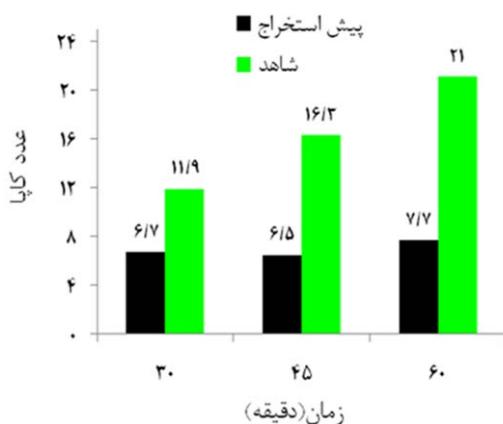
نمونه	شماره تیمار	زمان (دقیقه)	قلیاییت (درصد)	بازدۀ بعد از غربال (درصد)	عدد کاپا
	۱		۱۸	۴۴/۷۷	۱۲/۵۰ ^{bc}
	۲	۶۰	۱۴	۴۳/۲۴	۲۷/۵۰ ^f
	۳		۱۲	۴۲/۶۹	۲۷/۴۰ ^f
	۴		۱۸	۴۳/۹۰	۱۲/۸۰ ^{ab}
	۵	۴۵	۱۴	۴۳/۶۰	۱۸/۹۰ ^d
	۶		۱۲	۴۵/۰۱	۲۷/۳۷ ^f
	۷		۱۸	۴۷/۷۰	۱۱/۹۰ ^a
	۸	۳۰	۱۴	۴۲/۳۵	۲۲/۲۱ ^e
	۹		۱۲	۴۰/۶۴	۲۸/۹۰ ^f
	۱		۱۴	۳۷/۲۲	۶/۸۰ ^a
	۲		۱۲	۳۶/۸۷	۱۰ ^{bc}
	۳	۶۰	۱۰	۴۰/۰۹	۱۳/۳۰ ^d
	۴		۸	۴۵/۲۹	۲۲/۸۰ ^f
	۵		۶	۴۲/۳۵	۲۳/۴۶ ^f
	۶		۱۴	۴۴/۳۶	۸/۵۰ ^b
	۷		۱۲	۴۰/۹۸	۹/۵۰ ^{bc}
	۸	۴۵	۱۰	۴۴/۵۰	۱۳/۵۰ ^d
	۹		۸	۴۴/۰۷	۱۸/۶۱ ^e
	۱۰		۶	۴۲/۶۷	۲۵/۱۶ ^g
	۱۱		۱۴	۴۰/۲۴	۷/۴ ^a
	۱۲		۱۲	۴۰/۱۶	۸/۸۰ ^b
	۱۳	۳۰	۱۰	۴۱/۱۷	۱۰/۸۰ ^c
	۱۴		۸	۴۱/۳۲	۲۰/۶۰ ^f
	۱۵		۶	۴۴/۹۷	۲۶/۳۷ ^g
شاهد					
پیش استخراج					

* در تمام آزمایش‌ها درجه حرارت به میزان ۱۶۰ درجه سلسیوس و آنتراکینون به میزان ۱/۰ درصد و نسبت مایع پخت به ساقه معادل ۴ به ۱ ثابت بوده است.

جدول ۳. تجزیه واریانس آثار مستقل و متقابل عوامل متغیر در مورد خمیر کاغذسازی شاهد و پیش استخراج شده

نمونه	متغیر	متغیر وابسته	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	F	معنی داری
شاهد	قلیا	بازدہ	۸۱/۳۰۳	۳	۲۷/۱۰۱	۲۷/۱۰۱	
		کاپا	۹۰۲/۵۸۳	۳	۳۰۰/۸۶۱	۳۰۰/۸۶۱	۰/۰۰
	زمان	بازدہ	۱۱۵/۱۸۰	۲	۵۷/۵۹۰	۵۷/۵۹۰	
		کاپا	۱۵۶/۳۱۰	۲	۷۸/۱۵۵	۷۸/۱۵۵	۰/۰۰
پیش استخراج قلیابی	قلیا و زمان	بازدہ	۱۵۰/۷۲۴	۶	۲۵/۱۲۱	۲۵/۱۲۱	۰/۰۰
		کاپا	۹۸/۴۶۰	۶	۱۶/۴۱۰	۱۶/۴۱۰	۰/۰۰
	قلیا	بازدہ	۱۴۶/۲۵۱	۵	۲۹/۲۵۰	۲۹/۲۵۰	
		کاپا	۱۸۴۴/۹۹۰	۵	۳۶۸/۹۹۸	۳۶۸/۹۹۸	۰/۰۰
زمان	زمان	بازدہ	۱۲۳/۲۹۷	۲	۶۱/۶۴۹	۶۱/۶۴۹	
		کاپا	۱۳۰/۸۲۸	۲	۶۵/۴۱۴	۶۵/۴۱۴	۰/۰۰
	قلیا و زمان	بازدہ	۱۴۳/۲۹۰	۱۰	۱۴/۳۲۹	۱۴/۳۲۹	
		کاپا	۴۲۴/۴۱۴	۱۰	۴۲/۴۴۱	۴۲/۴۴۱	۰/۰۰

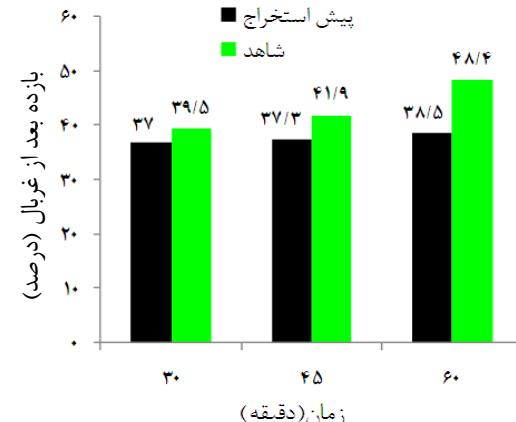
زمان ۴۵ و ۶۰ دقیقه (عدد کاپای ۱۴) تفاوت معنی داری وجود ندارد و هر دو در یک گروه قرار گرفته‌اند. بیشترین عدد کاپا مربوط به زمان پخت ۳۰ دقیقه بوده (۱۷/۱) که در گروه جداگانه‌ای قرار گرفته است. میانگین‌های اثر مستقل میزان قلیاییت بر روی عدد کاپای خمیرکاغذ سودا - آنتراکینون حاصل از ساقه پیش استخراج شده نشان می‌دهد کمترین عدد کاپا مربوط به قلیاییت ۱۲ درصد (۹/۴۲) و ۱۶ درصد (۹/۶۴) بوده که در یک گروه قرار می‌گیرند و سپس مربوط به قلیاییت ۱۴ درصد (۱۲/۲۳) و ۱۰ درصد (۱۲/۵۳) بوده که این دو قلیاییت نیز در یک گروه قرار گرفته و درنهایت قلیاییت ۸ درصد (۲۰/۶۵) قرار داشته و بیشترین مربوط به قلیاییت ۶ درصد (۲۴/۹۷) است که در گروه جداگانه‌ای قرار می‌گیرد. شکل ۲ - تأثیر زمان پخت بر روی عدد کاپای خمیرکاغذ سودا - آنتراکینون حاصل از ساقه شاهد و پیش استخراج شده در قلیاییت ۱۶ درصد را نشان می‌دهد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، در کلیه زمان‌های پخت عدد کاپای خمیرکاغذ حاصل از ساقه پیش استخراج شده بسیار کمتر از خمیرکاغذ حاصل از ساقه شاهد است. با افزایش زمان پخت این تفاوت بین اعداد کاپا بارزتر می‌شود.

شکل ۲. تأثیر زمان بر عدد کاپای خمیرکاغذ سودا آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد و پیش استخراج شده با قلیاییت یکسان ۱۶ درصد

عدد کاپا

جدول ۳ نشان می‌دهد اثر مستقل و متقابل عوامل متغیر پخت در مورد عدد کاپای خمیرکاغذ سودا آنتراکینون ساقه برنج شاهد و پیش استخراج شده در سطح ۹۹ درصد معنی دار بوده است. مقایسه میانگین‌های اثر مستقل زمان به روش دانکن نشان می‌دهد در مورد خمیرکاغذ سودا آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد، کمترین عدد کاپا در زمان پخت ۴۵ دقیقه (۱۷/۵۵) به دست آمده است. بعد از زمان ۴۵ دقیقه، زمان ۳۰ دقیقه در گروه دیگر قرار می‌گیرد (۱۹/۵۱). بیشترین عدد کاپا مربوط به زمان پخت ۶۰ دقیقه بوده (۲۲/۶۲) و در گروه جداگانه‌ای قرار گرفته است. میانگین‌های اثر مستقل میزان قلیا بر روی عدد کاپا نشان می‌دهد کمترین عدد کاپا مربوط به قلیاییت ۱۸ درصد (۱۳/۰۶) و سپس به ترتیب قلیاییت ۱۶ درصد (۱۷/۵۶) و قلیاییت ۱۴ درصد (۲۲/۸۷) و درنهایت بیشترین عدد کاپا مربوط به قلیاییت ۱۲ درصد (۲۶/۱۷) بوده است و همه قلیاییت‌ها از نظر آماری با یکدیگر تفاوت داشته و در گروه‌های جداگانه‌ای قرار می‌گیرند. در مورد ساقه پیش استخراج شده مقایسه میانگین‌های اثر مستقل زمان پخت نشان می‌دهد کمترین عدد کاپا در زمان ۴۵ دقیقه (۱۳/۶۸) حاصل آمده است. البته بین

شکل ۱. تأثیر زمان بر روی بازده بعد از غربال خمیرکاغذ سودا آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد و پیش استخراج شده با قلیاییت یکسان ۱۶ درصد

بحث و نتیجه‌گیری

ترکیب قندی ساقه برنج

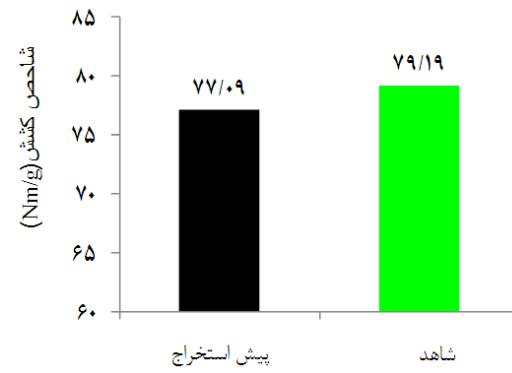
نتایج مربوط به تجزیه و تحلیل ترکیب قندی ساقه برنج نشان می‌دهد همی‌سلولز ساقه برنج از نوع آرابینو گلوکورونوزایلان است. این نوع همی‌سلولز برخلاف گالاکتوگلوکومانان، که همی‌سلولز غالب سوزنی برگان است، همی‌سلولز اصلی پهن برگان و منابع لیگنوسلولزی غیرچوبی می‌باشد. به عبارت دیگر، همی‌سلولز اصلی سوزنی برگان از قندهای شش کربنه و پهن برگان و منابع لیگنوسلولزی غیرچوبی از نوع قند پنج کربنه است. با توجه به جدول ۱ میزان این همی‌سلولزها در حدود ۲۴/۷ درصد گزارش شده است. حجازی (۲۰۰۵) میزان گلوکز کاه گندم، باگاس، و ساقه برنج را به ترتیب ۶۴/۱، ۷۵/۸، و ۶۶ درصد، مقدار زایلوز این مواد اولیه را به ترتیب ۳۲/۱، ۱۵/۲، و ۲۷/۹ درصد، و مقدار گالاکتوز را به ترتیب ۰/۷، صفر، و ۲ درصد، میزان آرابینوز را به ترتیب ۱/۷، صفر، و ۲/۱ درصد، و مقدار مانوز را صفر، ۰/۲، و ۰/۴ درصد گزارش کرده است [۸]. همچنین محمدی (۲۰۱۲) میزان گلوکز، زایلوز، گالاکتوز، آرابینوز، و مانوز کاه جو را به ترتیب معادل ۴۵/۶، ۴۵/۶، ۰/۶۲، ۰/۴۹، و ۰/۱۸ درصد گزارش کرده است [۹]. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، میزان گلوکز ساقه برنج بیشتر از کاه گندم و کاه جو و کمتر از باگاس، و مقدار زایلوز آن کمتر از کاه گندم و بیشتر از باگاس و معادل کاه جو است.

پیشاستخراج قلیایی و بازیابی بهینه همی‌سلولزها

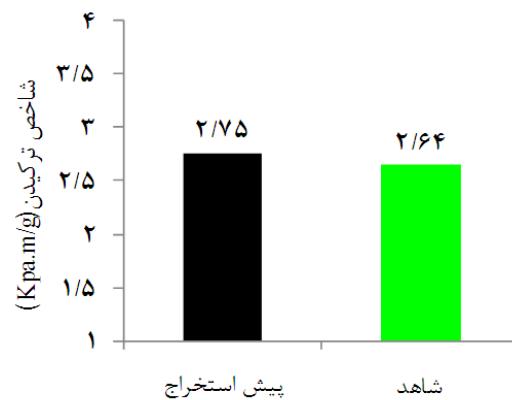
روش پیشاستخراج قلیایی از روش‌هایی است که اخیراً توجه زیادی به آن می‌شود. اساساً استخراج همی‌سلولزها قبل از فرایند خمیرکاغذسازی - چنانچه با روش‌های متداول آب داغ، بخار، یا هیدرولیز

ویژگی‌های مکانیکی خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون

شکل‌های ۳ و ۴ به ترتیب ویژگی‌های مقاومتی مربوط به شاخص‌های کشش و ترکیدن خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون حاصل از ساقه شاهد و پیشاستخراج شده را نشان می‌دهند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، شاخص کشش خمیرکاغذ حاصل از ساقه پیشاستخراج شده اندکی کمتر از خمیرکاغذ شاهد است، اما تحلیل آماری نشان می‌دهد این تفاوت معنی‌دار نبوده و هر دو خمیرکاغذ در یک گروه قرار می‌گیرند. در مورد شاخص ترکیدن تفاوتی بین دو خمیرکاغذ مشاهده نشده و اساساً شاخص ترکیدن خمیرکاغذ حاصل از ساقه پیشاستخراج شده معادل خمیرکاغذ شاهد است.

شکل ۳. مقایسه شاخص کشش خمیرکاغذهای سودا-آنتراکینون حاصل از ساقه شاهد و پیشاستخراج شده

شکل ۴. مقایسه شاخص ترکیدن خمیرکاغذهای سودا-آنتراکینون حاصل از ساقه شاهد و پیشاستخراج شده

ساعت، و قلیای مؤثر ۱۶/۷، ۲۶/۷، و ۳۳/۳ درصد صورت گرفته است و میزان بازیابی همی‌سلولزها ۵۰-۴۰ کیلوگرم به ازای هر تن خرده‌چوب بود [۴]. یون (۲۰۰۸) اثر پیش‌استخراج قلیایی را بر روی مخلوط بین پهنه برگان جنوبی با خمیرکاغذسازی کرافت تلفیقی بررسی کرد. در این تحقیق اثر مقدار قلیا به‌شکل هیدروکسید سدیم، کربنات سدیم، یا مایع پخت سبز و زمان و دمای پیش‌تیمار روی بازده و ترکیب استخراج بررسی شد. استخراج قلیایی ملایم با ۳ درصد هیدروکسید سدیم یا کربنات سدیم در دمای ۱۴۰ درجه سلسیوس و زمان ۹۰ دقیقه منجر به حذف حدود ۸۶ درصد ماده چوبی شد [۱۰]. ژانگ و همکاران (۲۰۰۹) پیش‌استخراج زایلوز و خمیرسازی کرافت صنوبر را بررسی کردند. در این تحقیق از سیستم فرمیک/ استیک اسید/ آب در نسبت‌های ۳۰/۶۰/۲۰، ۲۰/۶۰/۲۰، ۳۰/۵۰/۲۰ برای هیدرولیز مؤثر و تبدیل زیستی خرده‌چوب‌های صنوبر، تحت نسبت مایع پخت/ چوب، ۱/۱۲ در ۱۰۵ درجه سلسیوس در زمان‌های ۳۰، ۴۵، ۶۰، ۷۵، و ۹۰ دقیقه استفاده شد. بیشترین بازده ۶۹/۸۹ درصد در نسبت اسید فرمیک/ اسید استیک/ آب ۳۰/۵۰/۲۰ در زمان ۹۰ دقیقه حاصل آمد [۱۱]. چنگ و همکاران (۲۰۱۰) استخراج قلیایی همی‌سلولزها از ذرت علوفه‌ای مغززدایی شده و آثار آن بر خمیرکاغذسازی سودا-آنترائکینون را بررسی کردند. نتایج تحقیق آنان نشان داد بیشتر از ۹۰ درصد زایلان می‌تواند تحت شرایط بهینه غلظت هیدروکسید سدیم ۱۰ درصد، دمای ۷۵ درجه سلسیوس، و زمان ۲ ساعت خارج شود [۱۲].

بازده

بررسی نتایج مربوط به بازده خمیرکاغذ سودا-آنترائکینون حاصل از نمونه‌های ساقه برنج شاهد

اسیدی صورت گیرد - نیازمند انجام عملیات در درجه حرارت‌های زیاد است. به خصوص در مورد پیش‌تیمار با آب داغ و بخار، درجه حرارت در حدود ۱۸۰ - ۲۰۰ درجه سلسیوس تنظیم می‌شود. اما همان‌طور که در این تحقیق ملاحظه می‌شود، درجه حرارت مورد استفاده برای استخراج قلیایی بسیار کم و در حد ۵۰ درجه سلسیوس بوده و این بدین معناست که علاوه بر صرفه‌جویی در منابع انرژی در یک کارخانه، به تجهیزات و رآکتورهای تحت فشار نیاز نیست و بنابراین، این نوع پیش‌استخراج نقش بسزایی در کارایی اقتصادی یک کارخانه دارد؛ علاوه بر اینکه پس از این مرحله به خوبی قابلیت انتقال به پساب سیستم بازیابی یک کارخانه خمیرکاغذسازی قلیایی را دارد. با توجه به محاسبات انجام‌شده در شرایط ۵۰ درجه سلسیوس، قلیایی ۱۰ درصد، و زمان ۹۰ دقیقه، در حدود ۴۸/۱ درصد همی‌سلولزهای ساقه برنج بازیابی شده است. بازده پیش‌استخراج بین ۷۳ تا ۷۵ درصد بوده است. لوپیز و همکاران (۱۹۹۶) در تحقیقی همی‌سلولزهای کاه جو را با روش قلیایی استخراج کردند. تحت شرایط بهینه ۶۰ (۱۳ درصد قلیا، زمان ۲ ساعت، و درجه حرارت ۵۷ درجه سلسیوس) درصد از همی‌سلولزهای کاه جو بازیابی شدند [۳]. با توجه به اینکه شرایط مورد استفاده در مرحله پیش‌استخراج در این تحقیق بسیار ملایم‌تر از تحقیق لوپیز و همکاران بوده است، می‌توان سهولت خروج همی‌سلولزهای ساقه برنج را در مقایسه با کاه جو گزارش کرد. الدجانی و چرینر (۲۰۰۸) در تحقیقی تیمار قلیایی ملایم پیش از خمیرکاغذسازی کرافت استخراج همی‌سلولزها را برای استفاده به عنوان سوخت‌های زیستی بر روی خرده‌چوب‌های صنوبر بررسی کردند. استخراج قلیایی در درجه حرارت بین ۳۲ تا ۴۰ درجه سلسیوس، نسبت مایع پخت به ماده ۴ به ۱، زمان ۴

کمتر از خمیر کاغذ با گاس استخراج نشده است [۵]. چنگ و همکاران (۲۰۱۰) پس از استخراج قلیایی همی سلولزهای ذرت علوفه ای و سپس خمیر کاغذسازی سودا - آنتراکینون افت اندکی در بازده خمیر کاغذهای حاصل از نمونه های پیش استخراج شده گزارش کردند [۱۲]. لو و همکاران (۲۰۱۲) در تحقیقی استخراج با آب داغ و آثار آن را بر روی خمیر کاغذسازی سودای خرد چوب های صنوبر مطالعه کردند. در تحقیق آنها درجه حرارت مرحله پیش استخراج در ۱۶۰ درجه سلسیوس و زمان از ۱۵ تا ۲۱۰ دقیقه و نسبت آب به چوب ۴ به ۱ متغیر بوده است. خرد چوب های پیش استخراج شده در معرض خمیر کاغذسازی سودا در دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۳ ساعت با قلیاییت مؤثر ۲۰ درصد و نسبت مایع پخت به چوب ۴/۵ به ۱ قرار گرفتند. در مقایسه با نمونه شاهد، بازده کل خمیر کاغذ برای خرد چوب های استخراج شده اندکی کاهش یافت؛ در حالی که واژدها به شدت کاهش یافتند.

در کل، در مرحله پیش استخراج قلیایی افت بازده در صورت به کار گیری شرایط ملایم کمتر از افت بازده مشاهده شده در مرحله پیش هیدرولیز با آب داغ یا هیدرولیز اسیدی است. مهم ترین علت افت بازده در مرحله پیش هیدرولیز قلیایی لیگنین زدایی جزئی و تخریب پلی ساکاریدها به علت واکنش تخریب تدریجی است. در این تحقیق، به علت اینکه مرحله پیش استخراج قلیایی به تسهیل فرایند لیگنین زدایی منجر شده و قلیاییت مؤثر مورد استفاده در پخت سودا آنتراکینون ساقه برنج پیش استخراج شده کمتر بوده است، حتی بازده بعد از غربال نهایی خمیر کاغذ بهینه از نمونه های پیش استخراج شده در حدود ۱ درصد بالاتر از خمیر کاغذ شاهد بوده است [۱۴].

و استخراج شده نشان می دهد در کل بازده نمونه های شاهد کمی بالاتر از بازده نمونه های پیش استخراج شده قرار می گیرد. علت این مسئله خروج بخشی از همی سلولزها و لیگنین در مرحله پیش استخراج از ساقه برنج بوده است.

حجازی و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیق خود درباره خمیر کاغذسازی سولفیت قلیایی آنتراکینون از ساقه برنج و رنگبری TCF خمیر کاغذهای حاصل، به عنوان پخت مرجع خمیر کاغذسازی سودا و سودا آنتراکینون ساقه برنج را نیز بررسی کردند. تحت شرایط بهینه پخت سودا - آنتراکینون (قلیاییت ۱۴ درصد، درجه حرارت ۱۶۰ درجه سلسیوس، زمان رسیدن به درجه حرارت ۶۰ دقیقه، و زمان پخت ۶۰ دقیقه) خمیر کاغذ با بازده بعد از غربال ۴۷/۲ درصد تولید شده است که با شرایط قلیاییت و درجه حرارت مشابه این تحقیق ولی زمان متفاوت بازده خمیر کاغذ زیادتر از خمیر کاغذ تولید شده در این تحقیق است که علت می تواند به تفاوت ماده اولیه مربوط باشد [۱۳].

یون و همکاران (۲۰۰۹) پیش استخراج آب داغ بر روی چوب کاج لوبلولی و تأثیر آن بر روی ویژگی های خمیر کاغذسازی کرافت را بررسی کردند. نتایج تحقیق آنها نشان داد بازده خمیر کاغذسازی در یک عدد کاپای به دست آمده ۳ تا ۶ درصد کمتر از نمونه شاهد است [۱۰]. سرور جهان و همکاران (۲۰۰۹) اثر پیش هیدرولیز به روش خود هیدرولیزی را بر میزان استخراج همی سلولزهای با گاس و سپس تأثیر آن را بر ویژگی های خمیر کاغذسازی سودا آنتراکینون بررسی کردند. نتایج نشان داد پیش هیدرولیز در شرایط بهینه در دمای ۱۵۰ درجه سلسیوس به مدت ۱ ساعت موجب تولید خمیر کاغذ سودا - آنتراکینونی می شود که بازده آن ۴/۳ درصد

عدد کاپای خمیر سودا - آنتراکینون را ۱۰/۷ گزارش کرده‌اند [۱۳]. یون و همکاران (۲۰۰۸) در مطالعه خود نشان دادند که استخراج همی‌سلولزها در شرایط یکسان پخت منجر به افزایش سیستیک لیگنین‌زدایی تا حد ۴۰ تا ۶۰ درصد می‌شود [۱۰]. سایر محققان نتایج مشابهی را گزارش کرده‌اند [۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵].

ویژگی‌های مکانیکی خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون ساقه برنج

میزان شاخص کشش خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون حاصل از ساقه برنج شاهد در این تحقیق ۷۹/۱۹ نیوتن متر بر گرم اندازه‌گیری شده است که در حد بسیار مطلوبی قرار دارد. شاخص کشش خمیرکاغذ تولیدشده از ساقه برنج پیش‌استخراج قلیایی شده نیز فقط ۲/۶ درصد در مقایسه با شاهد از خود کاهش نشان می‌دهد و بنابراین در حد بسیار مقبولی قرار دارد. این امر بدین معناست که شرایط مرحله پیش‌استخراج قلیایی بسیار ملایم و بهینه بوده و به ساختار سلولزی ساقه برنج آسیب جدی وارد نشده است. عدم تفاوت در مورد شاخص ترکیدن دو خمیرکاغذ نیز تأییدکننده این فرضیه است. حجازی و همکاران (۲۰۰۹) در درجه روانی کانادایی یکسان ۳۰۰ میلی‌لیتر، میزان شاخص کشش و شاخص ترکیدن خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون ساقه برنج را به ترتیب ۶۵ نیوتن متر بر گرم و ۳/۵ کیلو پاسکال متر مربع بر گرم گزارش کرده‌اند [۱۳].

لوپز و همکاران [۳] گزارش کرده‌اند که پس از پیش‌استخراج قلیایی همی‌سلولزهای کاه جو، ویژگی‌های مقاومتی خمیرکاغذ سودا-آنتراکینون در درجه روانی SR ۴۰ (CSF ۳۰۰) در سطح خیلی خوبی باقی ماند و تفاوت ناچیزی بین خمیرکاغذ تلفیقی سودا-آنتراکینون و خمیرکاغذ شاهد سودا-آنتراکینون دیده می‌شود. اما الدجانی و چرینر

عدد کاپا

اندازه‌گیری عدد کاپا مقدار لیگنین باقی‌مانده در خمیرکاغذ و تخمینی از درجه لیگنین‌زدایی فرایند خمیرکاغذسازی را بیان می‌کند. عدد کاپا اصولاً رابطه خطی با مقدار لیگنین خمیرکاغذ در بازده زیر ۷۰ درصد دارد. نتایج این تحقیق (جدول ۲) نشان می‌دهد در شرایط یکسان فرایند پخت (از نظر زمان و میزان قلیاییت)، خمیرکاغذهای تولیدشده از ساقه برنج پیش‌استخراج شده منجر به عدد کاپای بسیار کمتری در مقایسه با نمونه‌های شاهد شده‌اند و این تفاوت اعداد کاپای بسیار زیاد است. به‌طور مثال، پخت سودا-آنتراکینون ساقه برنج شاهد در زمان ۳۰ دقیقه و قلیاییت ۱۲ درصد منجر به خمیرکاغذی با عدد کاپای ۲۸/۹ شده است؛ در صورتی که تحت همین شرایط خمیرکاغذ تولیدشده از ساقه برنج پیش‌استخراج شده دارای عدد کاپای ۸/۸ بوده است. به عبارت دیگر، میزان لیگنین‌زدایی آن معادل ۶۹/۵ درصد بیشتر بوده است. در کلیه زمان‌ها و قلیاییت‌ها این تسهیل عمل لیگنین‌زدایی مشهود است. اصولاً این سهولت در فرایند لیگنین‌زدایی بخشی مربوط به خروج لیگنین در مرحله پیش‌استخراج قلیایی است که درنتیجه آن، ساقه برنج پیش‌استخراج شده در هنگام ورود به فرایند پخت دارای لیگنین کمتر از ساقه برنج شاهد است. بخش دیگر مربوط به این مسئله است که لیگنین در ماده لیگنوسلولزی به همی‌سلولزها متصل است؛ به عبارت دیگر، کمپلکس LCC در یک ماده لیگنوسلولزی موجود است و بر اثر خروج همی‌سلولزها، از جمله زایلوز و آرایینز که در این کمپلکس حضور دارند، هم بخشی از لیگنین خارج می‌شود و هم با شکست این اتصال، لیگنین در مرحله پخت بهتر در معرض عوامل واکنش‌گر قرار می‌گیرد.

حججازی و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیق ذکر شده

قلیایی بدون هیچ تأثیر مخربی بر روی ویژگی‌های خمیرکاغذ تولیدی است. این امر بدان معناست که چنانچه یک کارخانه خمیرکاغذ بر مبنای تولید فقط ۱۰۰ تن خمیرکاغذ هوا خشک در کشور بر مبنای ساقه برنج احداث شود، روزانه، با توجه به بازده خمیرکاغذ تولیدی نیازمند ۲۴۶ تن ماده اولیه ساقه برنج است که میزان زایلوز آن ۵۴۷۰۰ کیلوگرم است. با توجه به نتایج این تحقیق، روزانه ۲۶۲۹۶ کیلوگرم (۲۶ تن) زایلوز می‌تواند با پیشاستخراج قلیایی بازیابی شود که پتانسیل تولید ۴۰۳۰ لیتر اتانول زیستی در روز و حدوداً یک میلیون لیتر در سال را دارد.

از نظر ویژگی‌های خمیر کاغذسازی خروج همی‌سلولزها منجر به ملایم شدن شرایط پخت در فرایند سودا-آنتراکینون شده است. نتایج نشان داده است که با میزان قلیاییت بسیار کم می‌توان به عدد کاپای معادل عدد کاپای خمیرکاغذ شاهد رسید و در هزینه کارخانه صرفه‌جویی زیادی کرد. همچنین، نتایج نشان دهنده افزایش میزان لیگنین زدایی و تسهیل لیگنین زدایی با مرحله پیشاستخراج است. علاوه بر این، هیچ کاهش چشمگیر و معنی‌داری در مقاومت‌های مکانیکی خمیرکاغذ تولیدشده از ساقه برنج پیشاستخراج شده دیده نشد. در کل، نتایج حاکی از موفقیت به کارگیری مرحله پیشاستخراج قلیایی قبل از خمیرکاغذسازی سودا-آنتراکینون در مورد ساقه برنج است.

(۲۰۰۸) گزارش کرده‌اند که پیشاستخراج قلیایی خردچوب‌های صنوبر منجر به کاهش اندک (۱۰ درصد) شاخص کشش خمیرکاغذ کرافت تولیدی شده است [۴]. یون و همکاران (۲۰۰۸) هیچ تغییر معنی‌داری در مقاومت‌های مکانیکی خمیرکاغذ کرافت تولیدشده از خردچوب‌های مخلوط پهنه برگان جنوبی - که تحت پیشاستخراج قلیایی قرار گرفته بودند - گزارش نکرده‌اند [۱۰]. یون و همکاران (۲۰۰۸) در تحقیق دیگر گزارش کرده‌اند که پیشاستخراج با آب داغ چوب‌های کاج لوبلولی منجر به کاهش پالایش‌پذیری الیاف و شاخص کشش خمیرکاغذ کرافت شده؛ در حالی که شاخص کشش دهانه صفر، پارگی و کشش تر بدون تغییر باقی می‌ماند [۱۰].

کاهش شاخص کشش و ترکیدن بر اثر پیشاستخراج - که عمدتاً مربوط به پیشاستخراج با آب داغ و هیدرولیز اسیدی بوده است، در مطالعات سرور جهان و همکاران [۵]، دارت و همکاران [۱۵]، ولی و همکاران [۱۶] گزارش شده است؛ در حالی که این گزارش‌ها اکثراً حاکی از افزایش شاخص پارگی، بهبود درجه روشی، و سهولت رنگبری بر اثر مرحله پیشاستخراج است.

نتیجه گیری

این تحقیق با هدف ارزیابی پتانسیل ساقه برنج در یک پالایشگاه زیستی تلفیقی صورت گرفته است. نتایج حاکی از موفقیت در خروج حدود ۴۸/۱ درصد همی‌سلولز (زايلان) ساقه برنج با شرایط بسیار ملايم

References

- [1]. Helmerius, J., Vinblad, J., Rova, U., Berglund, K.A., and Hodge, D. B. (2010). Impact of hemicellulose pre-extraction for bioconversion on birch Kraft pulp properties, *Bioresource Technology*, 101: 5996–6005.
- [2]. Huang, H.J., Ramaswamy, S., Al-Dajani, W.W., and Tscherner, U. (2010). Process modeling and analysis of pulp mill-based integrated biorefinery with hemicellulose pre- extraction for ethanol production: a comparative study. *Bioresources Technology*, 101: 624–631.
- [3]. Lopez, S., Tissot, M., and Dela, M. (1996). Integrated cereal straw valorization by an alkaline pre-extraction of hemicelluloses prior to soda-antraquinone pulping. Case study of barley straw. *Biomass and Bioenergy*, 10: (4) 201-211.
- [4]. AL-Djani, W.W., and Teschirner, U. (2008). Alkaline extraction of hemicelluloses from aspen chips and its impact on subsequent kraft pulping. University of Minnesota, Dept. of Bioproduct and Bio Systems Engineering, Sant Paul, MN 55108, USA
- [5]. Sarwar Jahan, M., Saeed, Abrar, Ni, Yonghao, and He, Zhibin. (2009). Pre-extraction and its impact on the alkaline pulping of bagasse. *Journal of Biobased Materials and Bioenergy*, 3: (4) 380-385.
- [6]. Zhang, H., and Yung, R.A. (2011). Effect of hot water pre-extraction on alkaline pulping and properties of wheat straw. *Advance Material Research*, 236-238: 1174-1177.
- [7]. Binod, P., Sindhu, R., and Singhania, R.R. (2010). Bioethanol production from rice straw: An overview. *Bioresource Technology*, 101: 4767–4774.
- [8]. Hedjazi, S. (2005). Investigation on alkaline sulfite-antraquinone (AS/AQ) pulping and total chlorine free (TCF) bleaching of most important iranian agriculture residues, Ph.D.Thesis, University of Tehran.
- [9]. Mohammadi, N. (2012). Investigation on the potential of barley straw in an integrated biorefinery system, MSc. Thesis, University of Tehran.
- [10]. Yoon, S.H., and Heinonen, A.R.P. (2008). Kraft pulping and papermaking properties of hot-water pre-extracted loblolly pine in an integrated forest products biorefinery. *TAPPI Journal*, 7: 22-27
- [11]. Zhuang, J., Lin, L., Liu, J., Luo, X., Pang, C., and Ouyang, P. (2009). Preparation of xylose and kraft pulp from poplar based on formic/acetic acid/ water system hydrolysis. *BioResource*, 4(3): 1147-1157.
- [12]. Cheng, H., Zhang, H., Fu, S., and Lusia, L. A. (2010). Alkaline extraction of hemicelluloses from depithed corn stover and effects on soda-AQ pulping. *Bioresources*, 11(1): 196-206.
- [13]. Hedjazi, S., Kordsachia, O., Jahan Latibari, A., and Tscherner, U. (2009). Alkaline sulphite/antraquinone (AS/AQ) pulping of rice straw and TCF bleaching of pulps, *APPITA Journal*, 62: (2).137-145.
- [14]. Lu, H., Hu, R., Ward, A., Amidon, T.E., Liang, B., and Liu, Sh. (2012). Hot-water extraction and its effect on soda pulping of aspen wood chips. *Biomass and Bioenergy*, 39: 5-13.
- [15]. Duarte, G. V., Ramarao, B. V., Amidon, T. E., and Ferreira, P. T. (2011). Effect of hot water extraction on hardwood kraft pulp fibers. *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 50: 9949–9959.
- [16]. Lei, Y., Liu, S., Li, J., and Sun, R. (2010). Effect of hot water extraction on alkaline pulping of bagasse. *Biotechnology Advance*, 28: (5) 609-612.